

træde i hans Sted ved Afløsningen og da paa lignende Vilkaar. Jeg synes, det er et berettiget Krav, og antager ogsaa, det er Lovforslagets Forudsætning.

Med disse faa Bemærkninger skal jeg anbefale Lovforslaget til en velvillig Behandling i Udvalget. Jeg haaber, det kan føres igennem i indeværende Samling.

Formanden: Folketingsmanden for Svendborg Amts 3die Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Wenzel Neergaard: Jeg maa sige til den sidste ærede Taler (R. Andersen), at naar jeg har hævdet, at den Beregningsmaade, der her er foreslaaet, er den gunstigste mulige for Beregning af Fæsterettens Værdi, har jeg dermed ikke udtalt mig om, hvorvidt det overhovedet kan betale sig for Fæsterne at afløse eller ej. Jeg anser det for overordentlig tvivlsomt. Men naar man nu altsaa vil gaa til en tvungen Afløsning, maa man dog fra Lovgivningsmagtens Side antage, at den Beregningsmaade, som for Fæsterne er den gunstigste, kan man fra deres Side ikke vente Indvending imod. Den almindelige Maade at udregne Fæsteret paa er nemlig at regne efter Fæstets Varighed og ikke efter Mandens Levetid. (Modsigelse). Nej, det er ikke begge Dele. Her regner man Fæsterettens Værdi ud efter Mandens Middellevetid eller, hvis det er fordelagtigere, efter hans Kones Middellevetid, men man kan ogsaa og vel med lige saa godt begrundet Ret regne Fæsterettens Værdi ud ved at finde den Tid, et Fæste gennemsnitlig varer. Man har for øvrigt en Antydning deraf i Lovgivningen, idet man der forudsætter, at Fæste som Regel varer 30 Aar. Det er vistnok ogsaa nogenlunde rigtigt i Praksis, og den Beregning vil være mindre gunstig for Fæsterne end den der foreslaaede.

Medens jeg har Ordet, vil jeg rette et Spørgsmaal, jeg før glemte, til Ministeren. Ved Udregning af den faste Købesum er der i Lovforslaget ikke taget Hensyn til Indfæstningens Størrelse, og det maa vel som Regel anses for rigtigt, idet den større Indfæstning betinger en mindre Afgift, men Forholdet bliver noget grellere, hvor Fæstere paa jordløse Huse selv har bygget i Stedet for at betale Indfæstning. Jeg savner i Lovforslaget en Bestemmelse om, hvorledes man i disse Tilfælde bør forholde sig, og jeg vil meget ønske en Udtalelse fra Ministeren om, hvorledes han ser paa dette Forhold. Det er et

Forhold, som i nogen Grad nærmer sig det superficiære Fæste, et Forhold, som man ikke træffer paa saa ganske faa Godser. Hvis man skal anvende de Beregningsmaader, der foreslaas i Lovforslaget paa disse Ejendomme, paa jordløse Steder, hvor Fæsterne i Stedet for at betale Indfæstning selv opfører deres Huse, kommer man til et for Fæsterne særdeles ugunstigt Resultat. Jeg vil dernæst spørge den højtærede Minister, hvordan man skal forholde sig med de Fæstesteder, hvor Fæstet indbefatter Skove, og hvor Ejeren har Brugsretten af Overskoven, det vil sige af det store Træ, medens Fæsteren har Brugsretten til Underskoven og Græsningsretten. Om dette Forhold findes slet ingen Bestemmelser i Lovforslaget.

Endelig skal jeg stille det Spørgsmaal til den højtærede Minister, hvorledes han mener, at den Besætning og det Inventar, som tilhører Godserne, skal tages med i Beregningen ved Værdiansættelsen af Ejendommen. Derom er der heller ingen Bestemmelse i Lovforslaget.

Formanden: Folketingsmanden for Sorø Amts 5te Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Martin Hansen: Spørgsmaalet om Ejendommens Vurdering, om hvad Ejendommen er værd i Handel og Vandel, spiller en overordentlig stor Rolle, da det er Grundlaget for hele Afløsningen. Naar jeg i Gaar udtalte, at jeg ansaa Ejendoms-skyldansættelsen for at være det mest stabile, var det netop for ikke at komme op til en alt for høj Vurdering, idet jeg frygtede, at en Afløsningskommission mulig vilde komme for højt op. Jeg synes at være blevet bestyrket deri i Dag ved det Eksempel, som det ærede Medlem fra Skelskør (R. Andersen) drog frem, idet han vurderede den omtalte Gaard til 50,000 Kr., hvad jeg formoder er noget for højt. Jeg vil gerne vide, hvad den Gaard blev ansat til ved Ejendoms-skyldansættelsen i 1909. Man kan sagtens opstille en Beregning og vise, at Fæsterne ikke tjener synderligt derved, men man skal holde sig til det virkelige Grundlag. Det, jeg mente, var, at det virkelige Udtryk for, hvad Ejendommen var værd, havde man bedre i Ejendomsskyldvurderingen. Det ærede Medlem fra Fredensborg (Moesgaard-Kjeldsen) sagde nu, at han havde tænkt sig, at det var Forudsætningen, at det skulde være Vurderingen af 1909, der skulde lægges til Grund, men saa kommer